

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 7553

гр. София, 29.09.2022 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 16 състав,
в закрито заседание на 29.09.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ралица Романова

като разгледа дело номер **8880** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 166 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на П. А. Е. ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [жк], [улица], ет.2, ап.5, представлявано от Р. А., управител, срещу заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 22-0291-000084/31.08.2022 г. по чл.171, т.2а, буква „а“ от ЗДвП, издадена от младши автоконтрольор в Районно управление (РУ) – Кула към Областна дирекция на вътрешните работи – [населено място] (ОДМВР – В.). Със заповедта е наложена принудителна административна мярка прекратяване на регистрацията на влекач М. ТГХ 18.480 БЛС с рег. [рег.номер на МПС] за срок от 6 /шест/ месеца и са отнети: СРМПС №[ЕИК] и 2 броя рег.табели [рег.номер на МПС]. В жалбата се съдържа и искане за спиране на предварителното изпълнение на заповедта.

Искането за спиране е мотивирано с това, че предварителното изпълнение създава на дружеството значителни и трудно поправими вреди и ще причини значителни финансови загуби, тъй като влекачът се използва във всекидневната дейност на П. А. Е..

Ответникът не изразява становище по искането за спиране.

Административен съд София-град, в настоящия състав, след като се запозна с направеното искане и доказателствата по делото намира, че същото е процесуално допустимо. Направено е от лицето, което е адресат на заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 22-0291-000084/31.08.2022 г., при наличие на подадена жалба срещу заповедта, която съдът приема за подадена в законоустановения срок, предвид липсата на доказателства за връчване на заповедта. Разгледано по същество искането за спиране е неоснователно, предвид следното:

Със заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 22-0291-000084/31.08.2022 г. по чл.171, т.2а, буква „а“ от ЗДвП, издадена от младши

автоконтрольор в РУ – Кула ОДМВР – [населено място] на П. А. Е. е наложена принудителна административна мярка прекратяване на регистрацията на влекач М. ТГХ 18.480 БЛС с рег. [рег.номер на МПС] за срок от 6 /шест/ месеца и са отнети: СРМПС №[ЕИК] и 2 броя рег.табели [рег.номер на МПС].

Съгласно чл. 172, ал. 5 от ЗДвП обжалването на заповедите по ал. 1 се извършва по реда на АПК, а съгласно чл. 172, ал. 6 от ЗДвП подадената жалба не спира изпълнението на приложената административна мярка. Сред заповедите по ал. 1 е и тази, с която са налага принудителната административна мярка по чл. 171, т. 2а от ЗДвП - прекратяване на регистрацията на ППС за срок от 6 месеца.

Независимо, че в текста на заповедта административният орган е посочил, че същата подлежи на предварително изпълнение на основание на чл. 60 от АПК, то в случая предварителното изпълнение е допуснато по силата на закона, а не посредством разпореждане на административния орган, поради което приложимият ред е този по чл. 166 от АПК.

Съгласно Тълкувателно решение № 5/8.09.2009г. на ОС на Върховния административен съд при допуснато по силата на специален закон предварително изпълнение на административен акт (какъвто е и процесния случай), приложим при съдебния контрол за законосъобразност на административния акт е чл. 166, ал. 2 от АПК. Следователно се презумира наличието на една, повече, или всички предпоставки на разпоредбата на чл. 60 АПК. Заповедите подлежат на предварително изпълнение, без да е необходимо да се обосновава наличието на някоя от материалноправните предпоставки на чл. 60, ал. 1 от АПК. Съдът може да спре допуснатото по закон предварително изпълнение на заповедта само ако то би могло да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда, която следва да бъде доказана. Лицето, което иска спиране на допуснатото по закон предварително изпълнение на административния акт, следва да докаже, че то ще доведе до засягане на значим негов интерес, противопоставим по значимост на посочените в нормата на чл. 60, ал. 1 от АПК, респ. да докаже реалната опасност от причиняването на значителни и/или трудно поправими вреди. Като значителна или трудно поправима вреда следва да се определи само такава увреда, която не може да бъде репарирана по обезщетителен ред. В този смисъл Определение № 8905 от 29.06.2018 г. на ВАС по адм. д. № 8052/2018 г. Необходимо е освен това да са налице нови обстоятелства, т. е. такива, които не са съществували към момента на издаване на заповедта, за да се допусне спиране на изпълнението.

В процесния случай искането за спиране на изпълнението на издадената заповед не е подкрепено с доказателства, обосноваващи наличието на възможност на дружеството да се причинят значителни вреди. Твърди се настъпване на финансови загуби, тъй като влекачът се използва за осъществяване дейността на дружеството.

Съдът намира, че така изложените доводи са неоснователни. Не се сочат нови обстоятелства, които да не са съществували към момента на издаване на заповедта. Твърденията не са подкрепени с никакви доказателства.

На следващо място, искането е за спиране на акт, по отношение на допуснато за него предварително изпълнение, по силата на закон - ЗДвП. За разлика от предварителното изпълнение, допуснато с разпореждане по чл. 60, ал. 1 АПК, тук самият законодател въвежда презумпция, че общественият и държавният интерес надделяват над личния. Преценката не е на органа, а на законодателя. Очевидно вредите които ще има жалбоподателя са преценени като такива, които не могат да се противопоставят на

обществения интерес, който следва да бъде защитен. Съобразно константната съдебна практика, засягането на финансови интереси, вкл. и преустановяване на дейност и финансови загуби, не са от категорията на тези, които могат да бъдат противопоставени на значимите обществените и индивидуални интереси, предвидени в чл. 60, ал. 1 от АПК. Отделно от това от жалбоподателя не се посочват обстоятелства, които да обосноват спирането на предварителното изпълнение на заповедта.

Още един аргумент за неоснователност на така направеното искане е и фактът, че евентуалните вреди от обявения за незаконосъобразен административен акт - било имуществени или неимуществени такива, подлежат на репарация по реда на чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ вр.чл. 203 и сл. от АПК, поради това не могат да бъдат третиращи като основание за спиране предварителното изпълнение на оспорвания административен акт.

При съобразяване на горните факти и обстоятелства се налага извода за неоснователност на искането за спиране на предварителното изпълнение на заповедта. По изложените съображения и на основание чл. 166, ал. 3 от Административнопроцесуалния кодекс, Административен съд София-град

О П Р Е Д Е Л И:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на П. А. Е. ЕИК[ЕИК], за спиране на предварителното изпълнение на заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 22-0291-000084/31.08.2022 г. по чл.171, т.2а, буква „а“ от ЗДвП, издадена от младши автоконтрольор в Районно управление– Кула към Областна дирекция на вътрешните работи – [населено място], с която е наложена принудителна административна мярка прекратяване на регистрацията на влекач М. ТГХ 18.480 БЛС с рег. [рег.номер на МПС] за срок от 6 /шест/ месеца и са отнети: СРМПС №[ЕИК] и 2 броя рег.табели [рег.номер на МПС] ..

Определението подлежи на обжалване с частна жалба пред Върховния административен съд в 7-дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия: